

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2020-2021

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΤΙΤΛΟΣ εκπνούμενης διατριβής	ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ	ΜΕΛΗ Συμβουλευτικής Επιτροπής	ΛΟΦΑΦΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ εκπνούμενης διατριβής
206767003	ΚΟΡΔΑΛΗ ΟΥΡΑΝΙΑ	Sol-gel Applications for Conservation Purposes in Glass Heritage Materials	ΜΠΟΠΙΤΖΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	ΚΥΛΙΚΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΤΖΑΚΩΝ ΚΑΡΟΛΙΝ	8/22-04-2021	Η παρούσα πρόταση διδακτορικής διατριβής είναι μια πρωτότυπη έρευνα που αφορά υλικά συντήρησης και στοχεύει στην διερεύνηση των δυνατοτήτων των sol-gels για τη συντήρηση υδαλύν αντικειμένων της πολιτιστικής κληρονομιάς. Η έρευνα θα εστιάσει στις εφαρμογές των sol-gels με σκοπό το καθαρισμό, τη στερέωση και την επιμόλυνση διαβωμένων υαλινών. Η συγκεκριμένη μελέτη περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα αναλυτικών τεχνικών, για τη μέτρηση των περισσότερων δεικτών πληροφόρησης και στοχεύει στην κατανόηση των μηχανισμών διάβρωσης στη δημιουργία των κατάλληλων συνταγών sol-gels για τη συντήρηση των υδαλύν αντικειμένων, και την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας αυτών. Η έκθεση ακολουθεί ένα ο πιο σύγχρονο μηχανισμό που παρατηρείται σε ανακαμμένα υαλίνα αντικείμενα, αυτή οδηγεί σε αποδόμηση ή ακόμη και διάσπαση των δεσμών του δικτύου διαδοσίου του πυριτίου, και στο σχηματισμό διαφορετικών μορφών διάβρωσης στην επιφάνεια τους. Τέτοια μορφή διάβρωσης είναι η αλλοίωση του χρωστίου από την οξείδωση του μαγγανίου, η φυλάκσις διάβρωσης, η αποδόμηση, οι υφιστάται και η γαλακτωδής διάβρωση. Σε αυτή την έρευνα προτείνεται η δημιουργία υαλινών δοκιμίων, βασισμένα στην έρευνα σχετικά με διάλυση υαλινών, και η τεχνική διάβρωσης τους, και η εφαρμογή διαφορετικών συνθέτων sol-gels για τη συντήρησή τους. Ένας συνδυασμός διαφόρων αναλυτικών τεχνικών, όπως X-Ray Fluorescence (XRF), Scanning Electron Microscopy (SEM) and Energy Dispersive Spectrometry (EDS), Fourier Transform Infra-Red Spectroscopy (FT-IR), Raman Spectroscopy, Mass Spectrometry, θα χρησιμοποιηθεί για να χαρακτηριστεί τόσο ο βλάβης διάβρωσης των δοκιμίων, όσο και για να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα των εφαρμογών sol-gels. Η προτεινόμενη μελέτη, είναι μια προσπάθεια που στοχεύει στη δημιουργία κατάλληλων υαλινών, με βάση τη αρχική χημική σύσταση των υδαλύν αντικειμένων.
206767001	ΚΟΤΣΙΦΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ-ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	Συγκριτική Μελέτη Προδιορισμού και Επίδρασεων Ατμοσφαιρικών Ρύπων στην Περιοχή της Αττικής σε Αρχαιολογικά Μνημεία. Μελέτες περίπτωσης Αρχαιολογικών Χώρων Κεραμικού, Ολυμπίου και Ελευσίνιας	ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΥΛΑΚΗΣ, ΜΙΚΑΛΗΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ	18/3-11-2020	Η περιβαρική ρύπανση αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα για την διαβροχή των μνημείων και έργων τέχνης, έχει διαπιστωθεί ότι, μνημεία και έργα τέχνης που έχουν περιμετρηθεί μολύνονται από περιβαρικό και αέριο περιβάλλον μιας πόλης ρυπανότατα σε πολύ καλύτερη κατάσταση από ότι εκείνα που βρίσκονται στην πραγματική ατμόσφαιρα ενός αστικού περιβάλλοντος. Η μόλυνση λοιπόν του συνόλου του περιβάλλοντος είναι η οποσδήποτε ανεπιθύητη αλλοίωση της σύστασης ή μορφής των χημικών, φυσικών ή βιολογικών χαρακτηριστικών. Στα ύστερα να οδηγεί σε απόλυτη και καθολική διαστροφή της γενικής ατμόσφαιρας της φύσης (Λαμπροπούλου, 2003:35). Η διάβρωση από περιβαρικούς παράγοντες είναι διαφορετικού σημασίας σε σχέση με τη διάβρωση εξαιτίας ακραίων κλιματολογικών συνθηκών και υψηλών επιπέδων ατμοσφαιρικής ρύπανσης, ενώ σε γενικά και υγρά κλίματα με υψηλά επίπεδα ατμοσφαιρικής ρύπανσης παραμένει η επιταχυνόμενη αυτή (Λαμπροπούλου, 2003:119). Εξάκτι σήματα, όπου είναι εμφανές πως οι δραστηριότητες του ανθρώπου μέσα στους τελευταίους 2 αιώνες έχουν αποσβεσθετοποιήσει τις κλιματολογικές συνθήκες του πλανήτη, τα αποτελέσματα αυτής της κατάστασης έχουν άμεσο αντίκτυπο και επιδράσεις στην σημερινή έκταση διατήρησης των περισσότερων Μνημείων και Έργων Τέχνης. Ανάμεσα στους αρχαιολογικούς χώρους όπου θα μελετηθεί η αλλοίωση τους από τους ατμοσφαιρικούς ρύπους, στην παρούσα μελέτη είναι και οι περιοχές του Κεραμικού, του Ολυμπίου και του αρχαιολογικού χώρου της Ελευσίνιας. - Ο αρχαιολογικός χώρος του Κεραμικού αποτελεί μικρό μόνο μέρος του δήμου του Κεραμικών και περιλαμβάνει σήμερα από τις οδούς Ερμού, Περραιφών και Ασωμάτων ενώ περιλαμβάνει μια έκταση 38.500 τ.μ.. Ο Κεραμικός είναι σπάνιος συνδυασμός αρχαιολογικού χώρου και βύθισμα μιας μεγάλης βιομηχανικής πόλης όπου η Αθήνας και ο ιστορικός παλιός κήρυκός που τον διασώζει σε ασημένια σφίρα συμβάλλει ιδιαίτερα σε αυτό. Ανάμεσα στις μικρές και μεγάλες οδικές αρτηρίες που διασχίζουν, ήταν και η Ερμού Οδός ενώ ο Κεραμικός κατά την αρχαιότητα ήταν ο τόπος από όπου ξεκινούσε η πομπή για την Ελευσίνα στο πλαίσιο των Ελευσινίων Μυστηρίων (http://odysseys.culture.gr/N/1/2/3151_jpr70b_jid=2392). Κατά τον 18ο αιώνα, ενδημίατο το ενδιαφέρον για την τοννογράφηση του Κλασικής Αθήνας και καταβλήθηκαν προσπάθειες να ταυτιστεί η περιοχή σύμφωνα με όσα έλεγαν οι αρχαίοι ηγητές. Γενικότερα, η περιοχή γύρω από τον ναό της Αγίας Τριάδας, όπου τότε εγκαθάντο τον ναό του Διούλου, προέκυψε ερασιτέλες ανακατασκευές πολύ πριν αρχίσουν οι συστηματικές έρευνες του 1863, τις οποίες διηγήθηκε η Αρχαιολογική Έταιρεία, με πρώτους υπεύθυνους τον Κ. Παύται και τον Α. Σ. Ρουσόπουλο. Από τότε ήδη, πλήθηκαν μέχρι αποκατάστασης διατήρησης και προστασίας των μνημείων, με την τοποθέτηση, για πρώτη φορά τον Μάιο του 1863 φυλακίου στον χώρο. Τα μνημεία της κλασικής περιόδου στον χώρο αυτόν είχαν παραμείνει στο σημείο που είχαν τοποθετηθεί αρχικά. Οι ανακατασκευές ουσιαστικά το 1870 από τη διεύθυνση του Σ. Α. Κομνηνού και έκτειν την περίοδο εντοπισμένων όπως η Ερμού Πύλη και το Διούλο, το ρωμαϊκό Πυρισταίον και το προτείμα (https://www.liberal.gr/news/o-keramikos-toi-athinon-kai-i-archaiologia-toy/234577/). Το 1913, η διεύθυνση των ανακατασκευών ανέθεσε στο Γερμανικό αρχαιολογικό τμήμα, υπό την ηγεσία του Β' Παυσοπούλου Παύλου, οι έρευνες διασύνταχτες από το 1943 έως το 1955. Η αρχαιολογική αυτή περιοχή είναι ιδιαίτερα ατμοσφαιρικά βλαβερμένη από την πυκνή κυκλοφορία αυτοκινήτων, όπως προκύπτει από στοιχεία του Π.Ε.Ρ.Π.Α. από πλήρη σταθμούς της περιοχής των οδών Αθήνας και Πατριών. - Στην δεύτερη μελέτη περίπτωσης της διατριβής αυτής ανήκει ο αρχαιολογικός χώρος του Ολυμπίου. Από πληροφορίες αρχαίων κτηνών και από καλύτερες ανακατασκευές έρευνες, είναι γνωστό ότι η ευρύτατη αυτή τοποθεσία υπήρξε χώρος όπου συγκεντρώνεται η λατρεία πολλών θεοτήτων. Ήταν ακόμη τόπος ανθρώπινης εγκατάστασης από τα προϊστορικά χρόνια, αλλά και τόπος ταφών από τη γεωμετρική περίοδο. Με την επέκταση της Αθήνας στα χρόνια του αυτοκράτορα Αδριανού, η περιοχή εντάχθηκε στο ευστερικό της πόλης και οικοδομήθηκαν εδώ νέα ιερά, δημόσια και ιδιωτικά κτίσματα και λουτρά. Ο Ναός του Ολυμπίου Διός ή Ολυμπίου, είναι σημερινός αρχαίος ναός στο κέντρο της Αθήνας και βρίσκεται ναοιστασιακά της Ακρόπολης και περίπου 700 μέτρα από το κέντρο της πόλης. Παρότι η κατασκευή του ξεκίνησε τον 6ο αιώνα π.Χ. από τον τριανόμο Πεισατρίπο (561 - 527 π.Χ.), δεν ολοκληρώθηκε παρά επί του Ρωμαίου αυτοκράτορα Αδριανού τον 2ο αιώνα π.Χ. (το 129 π.Χ.). Αρχιτέκτονας του έργου αναφέρονται οι Λουκιανός, Κάλικλαρος, Ληλαργέτης και Φύλαχος (http://www.liberal.gr/News/2/3/3732_jpr70b_jid=2488). Δεν είναι γνωστό πότε ο ναός άλλαξε τελείως την όψη του αλλά μετέλαβε επί της σειράς της από άλλα μνημεία κτήρια στον Αθήνας από κάποιο σεισμό κατά τη διάρκεια των Βυζαντινών χρόνων και τα ερείπια του χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή άλλων κτηρίων. Η αρχαιολογική αυτή περιοχή είναι ιδιαίτερα ατμοσφαιρικά βλαβερμένη από την πυκνή κυκλοφορία, όπως προκύπτει από στοιχεία του Π.Ε.Ρ.Π.Α. από πλήρη σταθμούς της περιοχής των οδών Αθήνας και Πατριών. - Ο τρίτος αρχαιολογικός χώρος που θα μελετηθεί η επίδραση των ατμοσφαιρικών ρύπων σε αυτόν είναι ο αρχαιολογικός χώρος της Ελευσίνιας. Το ιερό της Ελευσίνιας υπήρξε ένα από τα σπουδαιότερα λατρευτικά κέντρα του αρχαίου κόσμου. Η Ελευσίνια ιδρύθηκε περί το 2000 π.Χ. (1600 π.Χ.-400 π.Χ.) στις πλαγιές του ανατολικού λόφου μιας χαμηλής λοφοσειράς στη Ν.Α. γωνία του Θράσιου πεδίου, κοντά στον Ελευσινιακό κόλπο και αναπτύχθηκε κατά το 8ο αιώνα της πόλης έγινε σκάπη που γνώστη χώρο στην μεγάλο τραπεζοειδή περιοχή. Αναπτύχθηκαν 14 χώρες από διάφορα των οποίων η Ελευσίνια πέτυχε σε πρόνοια. Μνημειώδη έργα σε ισχυρά οργανωμένα κλά. Την εποχή αυτή χτίστηκε το μνημειώδες κτήριο, που τοποθετήθηκε με τον πρώτο ναό με την ονομασία της Εφόρης. Στη Γεωμετρική Περίοδο ο χώρος του ιερού καταλαμβάνεται από τις ιδιωτικές οικίες. Την ίδια εποχή, στα μέσα του 4ου αι. π.Χ., η λατρεία της θεάς από ταπεινά, αρχαϊκά ερείπια σπάνια παρακλιτικού χαρακτήρα. Στα χρόνια του Διούλου (εργάζ. 6ου αι. π.Χ.) η Ελευσίνια προσαρτάται οριστικά στην Αθήνα και τα Ελευσινια Μυστήρια καθιερώνονται ως αθηναϊκά εορτή. Κατά την εποχή του Πεισατρίπου (550-510 π.Χ.) το ιερό και η πόλη, περιβάλλοντα από ισχυρό τόχος με κήρυκος (δικτύου του κούλου). Μετά την καταστροφή του από τους Πέρσες (480 π.Χ.) το ιερό ανακαταλείπεται με την ανέγερση νέων κτηρίων, όπως του νέου μνημείου Τελεστηρίου και της Στοάς του Φιδίου, που χτίστηκε στην ανατολική πλευρά του Τελεστηρίου. Η τελευταία περίοδος αγωγής του ιερού τοποθετείται στα Ρωμαϊκά Χρόνια. Ο ρωμαίος αυτοκράτορας στολίζουν το ιερό με νέα λαμπρά οικοδομήματα όπως το Μεγάλο Προπύλαια, τις Θραμβικές Αψίδες, την Κρήνη, ναούς και βωμούς. Στο τέλος του 4ου αι. π.Χ. τα Μυστήρια μετατρέπονται, ενώ με την εισβολή των Θρασητών του Αλέξανδρο το ιερό μετατρέπεται σε ερείπια και η λατρεία εγκαταλείπεται. Η συνέχεται της χρήσης του χώρου κατά τους χριστιανικούς χρόνους μαρτυρείται από το μεταβυζαντινό ναό των Περσών της Θεσπιδίου, ο οποίος δεσπόζει στο λόφο επάνω από το παλιό Τελεστηρίο, και είναι χωμαένος επάνω στα ερείπια παλαιότερου χριστιανικού ναού. (http://odysseys.culture.gr/N/1/2/3151_jpr70b_jid=2392) Το 1827 μετά την αποκατάσταση από την τουρκοκρατία και τη δημιουργία του πρώτου ελληνικού κράτους, η Ελευσίνια ήταν μία μικρή πόλη των 250 κατοίκων, αβανθόνης κατοχυρωμένη. Τη δεκαετία του 1860 η Ελευσίνια άρχισε να αλλάζει όψη με την ανέγερση νέων κατοικιών και με την εγκατάσταση α' αυτήν επισκοπικών κτηρίων. Την εργασία πορεία της επόχου η κατασκευή της σιδηροδρομικής γραμμής (1884) και η τομή του Ισθμού της Κορίνθου. Καθοριστική είναι η δεκαετία του 1880, όπου άρχισε η βιομηχανική ανάπτυξη. Στην Ελευσίνια εγκαταστάθηκαν πολλές ορυκτέλες Μικρασιατών μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 και δημιουργήσαν τον συνοικισμό της Άνω Ελευσίνιας, εμπλουτίζοντας την περιοχή πολιτισμικά και οικονομικά. Στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής (1941-1945) αναπτύχθηκε ισχυρή αντίσταση μέσα στην πόλη, στα εργοστάσια και το στρατιωτικό αεροδρόμιο. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο εργαζόμενοι από όλα τα μέρη της Ελλάδας μετακινήθηκαν για να εργαστούν στις βιομηχανίες της περιοχής. Η βιομηχανική δραστηριότητα, όμως, αναπτύχθηκε άναρχα πάνω στις αρχαϊκές και διπλα στην περιοχή κατοικίας, η ρύπανση του περιβάλλοντος.
206767002	ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	Τριδιάστατη ψηφιακή απεικόνιση εικαστικών έργων από εύπλαστα υλικά με στόχο τη συντήρηση και διατήρησή τους	ΜΑΚΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΠΟΠΙΤΖΗΣ, ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	8/22-04-2021	Τα εικαστικά έργα από εύπλαστα υλικά παρουσιάζουν σύνθετα προβλήματα, όπως πλαστικές παραμορφώσεις, βρωσιές, θραυσματισμούς, κ.α. τα οποία διευκολύνουν την φυσική επίμβαση για τη συντήρησή τους. Η φύση αυτών των έργων είναι χάρη πέτρα από την ανασύνθεση ή/και την ανακατασκευή των χαμένων τμημάτων τους, τη δυναμική αποκατάσταση των όπλων πλαστικών παραμορφώσεων παρουσιάζονται. Η παρούσα πρόταση πραγματεύεται τις δυνατότητες των ψηφιακών τρισδιάστατων εφαρμογών απεικόνισης στην αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών των έργων, μέσω μιας ολοκληρωμένης μεθοδολογικής προσέγγισης τεκμηρίωσης και στη συνέχεια ψηφιακής αποκατάστασης. Η ιδιαίτερη φύση των υλικών κατασκευών τους και η ανάγκη τους για ελάχιστο χειρισμό, διαμορφώνουν ένα εξίσου απαιτητικό πλαίσιο ψηφιακής τρισδιάστατης καταγραφής και ψηφιακής συντήρησης και αποτελούν επομένως ιδανική ευκαιρία μελέτης των σημερινών τρισδιάστατων υλικών κατασκευών των τρισδιάστατων μεθοδολογιών απεικόνισης. Οι μέχρι σήμερα δημοσιευμένες προσεγγίσεις ψηφιακής συντήρησης και αποκατάστασης αφορούν αντίστοιχα κατασκευασμένα από άκαρπα υλικά και περιλαμβάνουν τεκμηρίωση, παρακολούθηση, πρόβλεψη της συμπεριφοράς, αναπλήρωση θραυσμάτων, συλλογή ή/και ανακατασκευή των χαμένων μερών τους. Ανεξάρτητα πώς αποτελεί η ψηφιακή προσέγγιση της συντήρησης και νέων αποκατάστασης σύνθετων εικαστικών έργων από εύπλαστα υλικά (έρι, πλαστική, καουτσούκ, κ.α.) με σχετικά μικρή διάρκεια ζωής, τα οποία παρουσιάζουν περιλάκια προβλήματα κυρίως λόγω της υποβάθμισης του υλικού κατασκευών τους, όπως πολύ-επιπέδη πλαστική παραμόρφωση. Το τρισδιάστατο ψηφιακό περιβάλλον θα παρέχει, τα μέσα για την ανασύσταση των προβλημάτων των εύπλαστων υλικών κατασκευών των εικαστικών έργων μέσω μιας ολοκληρωμένης μεθοδολογικής προσέγγισης τεκμηρίωσης και στη συνέχεια αποκατάστασης. Η ψηφιακή επίμβαση θα περιλαμβάνει την δυναμική ανάσχεση και αποκατάσταση των πλαστικών παραμορφώσεων, η οποία ουσιαστικά θα αντιστρέφει την πορεία τους στον χρόνο' ένα πεδίο που παραμένει ανεξερεύνητο στο ψηφιακό περιβάλλον. Η εξέταση των τρόπων ψηφιακής αποκατάστασης των όπλων πλαστικών τρισδιάστατων μοντελά αποτελεί ιδιαίτερη σημασία, καθώς αυτά οφείλουν να ανταποκρίνονται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του αυθεντικού αντικειμένου ώστε να παρέχεται στον/στην συντηρητή/τρια η δυνατότητα μίας ολοκληρωμένης εξέτασης προκειμένου να αξιολογηθεί η δυνατότητα συντήρησης και αποκατάστασής τους. Σε εκ τούτου, θα διαμορφωθεί ένα πρωτόκολλο κατοπινοί στις ιδιαίτερες απαιτήσεις του τομέα της συντήρησης, όπου κυρίαρχη είναι η υλική υπόσταση του έργου. Η συστηματική αξιολόγηση των τρισδιάστατων ψηφιακών εφαρμογών, η αξιοποίηση πληροφορικών διαδικασιών, η διαμορφωση ενός εξειδικευμένου περιβάλλοντος εργασίας προσδοκεί στη διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου πλαισίου διαδικασιών, δομημένου σύμφωνα με τις ανάγκες της συντήρησης εικαστικών έργων από εύπλαστα υλικά, ως ένα νέο προτεινόμενο πρωτόκολλο ψηφιακής συντήρησης. Καθώς εξετάζεται η πιθανή φυσική αποκατάσταση του αυθεντικού έργου τα κριτήρια και διλήμματα που αναδύονται θα προκύψουν κατά τη διαδικασία συνδυασμένων του πρωτόκολλο ψηφιακής συντήρησης. Ιδιαίτερο ερευνητικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η πειραματική επιβεβαίωση των ψηφιακών αποτελεσμάτων της δομικής μελέτης και αποκατάστασης στον πραγματικό κόσμο. Η ανάπτυξη ενός κατάλληλου πρωτοκόλλου τρισδιάστατης ψηφιακής συντήρησης εικαστικών έργων από εύπλαστα υλικά, προσδοκά να ενσωματώσει τη διαδικασία της τεκμηρίωσης και της αποκατάστασης καθώς και να ενσωματώσει την επιχειρηματικότητα των συντηρητών, κατά τη διεπιστημονική προσέγγιση για τη διαμόρφωση του έργου. Τα εξεταζόμενα έργα προέρχονται από τη συλλογή προπλασμάτων του Γιάννη Παπάα στο ομώνυμο εργαστήριο του Μουσείου Μπενάκη (προπλασματα από έρι, πλαστικό, πηλό), καθώς και από συνθέτα όπλα, όπως πλεξιγκλάς, σιδερένια ή πλαστικά, σύγχρονα εικαστικά δημιουργιών.
206767005	ΤΖΙΤΣΑ ΕΥΘΥΜΙΑ	Τριδιάστατες απεικονίσεις και αναλύσεις χρωστικών σε μινωικές τοιχογραφίες: Η περίπτωση των ανάγλυφων τοιχογραφιών της Κνωσού	ΜΑΚΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΠΟΠΙΤΖΗΣ, ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	13/28-06-2021	Ο σκοπός της προτεινόμενης διδακτορικής διατριβής είναι η διερεύνηση των τεχνικών κατασκευών και η αποτίμησή με νέες τεχνολογίες, των Ανάγλυφων τοιχογραφιών Μινωικής περιόδου από τον αρχαιολογικό χώρο της Κνωσού. Στόχος είναι η καταγραφή, τεκμηρίωση και η ανάλυση κυρίως του μικροανάλυσης των τμημάτων τοιχογραφιών που διασώθηκαν. Στην επιφάνεια των ανάγλυφων μη-επιπεδωμένων τεχνικών ανάσχεσης για τον προσδιορισμό των χρωστικών και τεχνικών κατασκευών. Λόγω κυρίως απαιτητικών εύρεσης και καθώς κατάσταση διατήρησης των ανάγλυφων παραγραμίων, η εργασία και η κατανόηση τους αποτελεί μέχρι σήμερα ένα δύσκολο εγχείρημα με αρκετά επίπεδα δυσκολίας. Η εφαρμογή τρισδιάστατης ψηφιακής απεικόνισης σε δύσκολα αρχαιολογικά έργα τέχνης θα προβάλλει νέα οικονομικά και μορφολογικά στοιχεία, διεκδικώντας την τεκμηρίωση τους. Ο συνδυασμός όλων των νέων στοιχείων, με εργαλεία σε μια ψηφιακή μορφή η οποία θα αποτελεί την χαρακτηριστική 'ταυτότητα' κάθε παραγράμματος. Η μελέτη και καταγραφή με συνδυασμό σύγχρονων τεχνολογιών και μεθοδολογιών προσέγγισης, αναμένεται να δώσουν νέα στοιχεία, αποκαλύπτοντας γεωμετρικές πληροφορίες, σθέατα σημεία και χρωματικές λεπτομέρειες με απώτερο στόχο την πιθανή εύρεση συνηντημένων τμημάτων και την δημιουργία νέων ψηφιακών προτύπων αποκατάστασης των Μινωικών τοιχογραφιών.